

Co přinesla loňská krize v tradici Áyukusala?

Na otázky meditující Nangí [MN] odpovídá ctihodný Áyukusala Thera [AT] – v únoru 2006

Áyukusala Thera: Děkuji za zasláný text deseti otázek. Vážím si tvé odvahy, milá Nangí, „položít i nepříjemné otázky a zveřejnit odpovědi“. Respektuji tvé přání „neodhalit svou identitu“ a budu tě tedy oslovovat pro mne významným jménem Nangí. Nemusíš se tedy bát, že budeš „laickými učiteli meditace vystavena nátlaku jako ty ostatní ženy, které odmítly jít na stranu mstitelů zneužitých mnišek Áyukusala“. Ale tady si už hned na začátku dovolím zpochybnit tvůj výrok o „zneužití“ protiotázkami: Kým a k čemu byly ve skutečnosti ty mnišky zneužity? Nejdůležitější je pro mne i nadále otázka, k čemu co bylo. Co bylo účelem a cílem jednotlivých činů, které pak vyvolaly krizi? A také, co ohledně zneužití mnichů? K tomu se ale snad dostaneme později. Teď chci postupně odpovídat na tu várku otázek, které jsi připravila.

Meditující Nangí: Dá se najít něco užitečného mezi výsledky krize, kterou prošla Áyukusala Sangha v roce 2005? Nechci už, bhante, znovu probírat motivy činů, které ke krizi vedly. Stačí shrnout, že se tři mnišky profilovaly jako svůdné ženy, jimž prý nedokázal odolat starý mnich, kterého si jiné tři mnišky dokázaly získat jenom jako učitele meditace. Tento starý mnich stál navíc v cestě mladým mnichům a laickým učitelům, kteří si brousili zuby na nové centrum Dhammaráma za padesát milionů korun. No, a v Česku je běžné objednat nájemné vrahy i kvůli menším částkám. To otvírá senzační témata, která mne ale vůbec nezajímají. Nezajímá mne už ani to s touto krizí spojené společenské tříbení buddhistů. Chtěla bych spíš zjistit, co si z toho mohou lidi vzít pro své vlastní zvládnání života a pro praxi meditace. Co si tedy myslíš, ctihodný pane, že je na té krizi dobrého.

AT: Na krizi může být dobré jen to, co si moudře z ní každý jedinec sám osobně vyvodí. Tu krizi vyvolalo a následně prohlubovalo několik hlupáků, kteří chtěli nadělat co nejvíce škod na co nejvíce místech. A to se jim podařilo. Byly to pro ně orgie nenávisti a ničení pod záminkou čistoty nauky; podobně řádili nacisti pro čistotu rasy.

MN: Prosím, připusťme, že se podařilo hodně zničit řáděním těch, kdo krizi rozpoutali. K tomu napsal už v srpnu velmi jasný i když zcela stručný dopis laické sangze Lukáš, bývalý mnich Ákásakusala (viz příloha). Mne ale, bhante, zajímá, co dobrého lze z celé té krize moudře získat?

AT: Kdo si kolik poučení z krize odnese, to je individuálně hodně rozdílné. I já se snad ještě ve svém vysokém věku poučím jak být opatrnější v tom, koho si k sobě blíž pustím. Mistři Dhammy, kteří prošli mnišským výcvikem jako například Bhikkhu Ákásakusala nebo Hítakusala, rozvinuli při moudrém zvládnání krize své interpersonální kompetence. Další osoby, které profitovaly z tréninku Áyukusala, si potvrdily spolehlivost vlastními prožitky podloženého úsudku a odolnost vůči manipulacím. Někteří si při tom nacvičili jak se bránit těm, kdo krizi rozdmýchávali. Pro někoho to mohlo, bohůmžel, zůstat jen dalším nácvikem navyklých zlých činů a starých netolerantních názorů. Hodně záleží při každé krizi na tom, zda se člověk dokáže postavit nestranně nad věc a s přehledem uchopit konkrétní události pomocí moudrého zvážení *yoniso-manasikára*. K tomu je většinou ale zapotřebí pomoc někoho druhého, který upozorní na možná řešení, třeba na strategie solidarity, jak jsem je popsal v knize *Umění žít šťastně*.

MN: Patřila jsem k těm, kdo odolali manipulacím, protože jsem hleděla především na to, jakým způsobem kdo argumentuje a jedná. To bylo pro mne nutné, hlavně když jsem sama zpočátku neměla žádné informace o tom, co se událo, než došlo k útokům na mnicha Kusalánandu. Proto se mi líbil ten dopis bývalého mnicha Ákásakusaly. Má otázka nyní je: Které principy lze v této krizi konkrétně použít při moudrém zvážení *yoniso-manasikára*?

- AT: Principy moudrého zvážení jsou tu za prvé: Zlé nelze překonat zlem! A za druhé: Kdo pochybil, zaslouží si soucit a – pokud je schopen příjmu – pomoc k nápravě. Použitím těchto principů při meditačním znovuprožívání konkrétních událostí krize každý meditující jistě získává něco pro své vlastní zvládnání života a pro pokrok v praxi meditace. To však už vyžaduje dávku moudrosti, jakou zřejmě nemají ani ti bývalí učitelé naší tradice, kteří tu krizi prohlubovali. Člověk ale nemusí znát strategie Dhammy, stačí si zachovat nestranný pohled a dodržet základní pravidla slušnosti. Avšak ani tohle se nedařilo té bandě laických učitelů, kteří rozpoutali ničení tradice Áyukusala mezi meditujícími a mezinárodně i mezi nebuddhistickou veřejností. Jedině dobré tam snad může být to, že se ta banda bývalých učitelů Áyukusala – nazývejme ji HaKaKeNe s použitím prvních slabik jejich jmen – zpochybnila v očích všech, kdo si zachovali soudnost a slušnost. Představitelé zahraničních buddhistických organizací se snažili pomoci banditům HaKaKeNe a jejich přísluhovačům, kteří ostatně dodnes na internetu mezinárodně poškozují buddhismus. Ale nikdo z těch bývalých učitelů Áyukusala a nikdo z činovníků jimi zkorumpované české větve mnou založené organizace MBNF dosud nebyl schopen ani odpovědět na dopisy, které jim zahraniční buddhisti s dobrými záměry pomoci napsali. Otázkou je, zda z nedostatku slušnosti a z hlouposti, anebo ze zatvrzelé nenávisti. To už ale jsou otázky událostí a činů či nečinů. Takže to, co může být na krizi dobrého, není závislé na událostech krize, nýbrž na tom, jak kdo sám osobně dokáže tyto události moudře uchopit, nestranně zpracovat a rozumně s láskou transcendovat.
- MN: V rámci loňské krize bylo vysloveno mnoho kritických tvrzení. Nechme stranou otázku, která ta tvrzení byla pravdivá a která smyšlená. Zůstaňme jen u otázky, co krize přinesla. Je přínosem to, že byly jmenovány problémy spojené se sexualitou mnišek, o kterých by si do té doby nikdo netroufal hovořit?
- AT: Jen pokud je pojmenování problému zasazeno do moudrého uchopení dle Dhammy, tak je přínosem. Při moudrém uchopení *yoniso-manasikára* označíme skutek, výrok či představu tak, že je v jasném vztahu k pokroku na cestě Dhammy, ale nerozpatláváme obsahy a nešíříme je jako senzační či poškozující informace...
- MN: ... a to je právě to, co dělali bývalí laičtí učitelé tradice Áyukusala.
- AT: Ano, to dělají dokonce dodnes ti dva zákeřní zbabělci Hájek a Kaucký, kteří šíří svá takzvaná „podezření“. Zášpiňují komunikační prostor podezřeními, místo aby podezřelé osoby konfrontovali s důkazy přečinů tak, aby se mohlo hledat řešení. Tito zbabělci nedokážou ani problémy vyjasnit ani se za mylná nařčení omluvit. Neumějí odpovědět ani na dotazy dětí, kterým poslali dopis se svými oplzlými podezřeními...
- MN: ... dotazy dětí?
- AT: Ano, poslali svůj pomlouvačný dopis školní skupině do Basileje a do Německa skupinám skautíků, kteří dělali sbírky pro Áyukusala na pomoc obětem tsunami. Jejich dopis je i nadále vyvěšen na internetu. Je nepochopitelné, co tím chtějí docílit.
- MN: Třeba jsou sami oběťmi omylů nebo podvodných tvrzení, které nedokázali prokouknout, a snad mají strach si to přiznat. Takže pokračují v upevňování omylu a prohlubování krize...
- AT: ... a poškozování buddhismu. Zpočátku jsem chtěl i já věřit, že učitelé HaKaKeNe jsou sami oběťmi lží, které lehkověrně přijali. Brzy jsem ale musel přijmout fakt, že jim vůbec nejde o pravdu, o skutečné události, ani o řešení, že jim jde jen o to, jak za každou cenu a jakýmikoliv prostředky zničit svého starého učitele. Bylo mi řečeno, že Kaucký je jen hlupák používaný Hájkem, že neumí anglicky a prý ani nerozuměl, pod co se podepsal. Taková omluva či výmluva odpadá po tom, co se Kaucký aktivně podílel na okradení srílanských sponsorů, od kterých si skupina Bodhi Praha půjčila 600 dolarů.

- MN: Ať je tomu jak chce. Inteligentnímu člověku by mělo být jasné, že vynášení na veřejnost nepřispěje řešení problému, navíc, když jsou to problémy těžko uchopitelné a není jasné zda se týkají vymyšlených anebo opravdových událostí. Kdyby však nešlo o to, někoho zničit, kdyby šlo o to, jak najít řešení, jak by se mělo postupovat? Jaký tedy může mít účel hovoření o problémech, bhante, a jak by mělo být vedeno?
- AT: Při řešení problémů prohovořením je nutno mít na zřeteli tři věci: za první opakovaně získávané jasno o motivaci každého účastníka hovoru, za druhé dodržování fěrových pravidel hovoru, za třetí ověřování obsahu hovoru ve vztahu ke skutečnosti objektivně sdílené a ke skutečnosti subjektivně prožívané. Jak udržet kontrolu přes tyto tři podmínky, to jsem vyučoval několik desetiletí v rámci klinické a poradenské psychologie.
- MN: Je to také rozpracováno jako vytváření a odstraňování podmínek v satiterapii?
- AT: Ano.
- MN: To je teda divné, že by to neznali laičtí učitelé, kteří prošli satiterapeutickým výcvikem.
- AT: Já si myslím, že to znají. A to právě mne utvrzuje v tom, že banditům HaKaKeNe vůbec nešlo o řešení problémů, nýbrž o zničení člověka, který jim stojí v cestě...
- MN: Možná, že chtěli ničit, možná jen zpochybnit. Je zpochybnění autority učitele vždycky jenom špatné?
- AT: Ne, není. K tomu Buddha pronesl několik zásadních poučení, z nichž nejznámější je v promluvě *Káláma-Sutta*. K blahodárnému zpochybnění učitele došlo například v případě Angulimály, který vraždil, protože to jeho učitel od něj chtěl. Ale to je zase osobně různé, jak pro koho a v jakém směru funguje autorita učitele. Pak také záleží na tom, jak ten pochybující své pochyby zpracuje, zda své pochyby s učitelem rozebere, zda pochyby konfrontuje se skutečnými událostmi.
- MN: Je možné, že vyjádření negativních postojů, třeba i prostřednictvím nenávisných slov a ničících činů, má očistný účinek?
- AT: Ne, to možné není. Je možné nenávisť a neuchopitelné ničivé tendence konkretizovat tak, že mohou být moudře uchopeny a zpracovány. Jejich pouhé vyjádření či agování nevede k očistě, nýbrž k jejich potvrzení činy a k jejich etablování a posílení. Omyly takzvaných abreaktivních terapeutických přístupů spočívají v neporozumění těchto mechanismů. Tyto omyly jsou hodně rozšířené mezi polointeligenty. Například Hana Muchová se krátce po svém ordinování na mnišku Vimokkhu v roce 2003 snažila svádět mnichy Áyukusala k tomu, aby se k ní přidali v šíření nenávisných pomluv učitele. Když jsme jí zastavili, vylouvala se, že to bylo jen její „čištění mysli“. Tu samou výmluvu použila potom, co se přiznala k rozesílání dopisů štvoucích proti tradici Áyukusala o rok později.
- MN: Vyjadřovala se slečna Muchová veřejně proti učiteli a proti tradici Áyukusala už dva roky před vypuknutím té krize?
- AT: Ano. Dnes si musím přiznat svou zaslepenost pro kterou jsem nedokázal rozpoznat, že Hana Muchová spolu s Jitkou Vodňanskou a Helenou Hájkovou připravovala tu krizi už předtím, než se stala mniškou. Tenkrát ale ještě neměly nic, s čím by mohly vyrukovat.
- MN: Bhante, tady se tedy můžeme zase vrátit k tomu původnímu setu deseti otázek, které jsem ti poslala jako první: Čím krize začala? Co všechno udělali učitelé meditace Áyukusala špatně? Kdo další se na prohlubování krize podílel? A jaký by byl pro řešení problému správný postup? A také, co jsi udělal špatně ty, ctihodný pane?
- AT: O tom, co všechno bylo špatně, se mnou vedl interview Jakub Šimon, bývalý mnich Pasádakusala. Ten interview má asi 20 stránek a je ke stažení dostupný na internetu

(www.volny.cz/dhamma). Svými otázkami mne Jakub někdy pěkně tvrdě konfrontoval, nedělal to ale s nenávistnými úmysly ničít. Pak kontaktoval taky Markétu Černou, která byla použita jako obětní beránek těmi, kdo krizi rozpoutali. Chtěl od ní vědět, co ona si myslí, že její mnišský učitel udělal špatně. Odpověděla mu velmi vyhýbavě a nesdělila vůbec nic konkrétního, co by bylo možno považovat za kritiku nebo obvinění. Jediné vyhodnocení svého mnišského výcviku napsala Markéta v děkovném dopise, který mi poslala krátce po odchodu z našeho výcvikového centra. Tento dopis je také dostupný na internetu. Pak mi ještě napsala e-mail po příletu do Prahy, ve kterém mne ujišťuje, že je s ní vše v pořádku.

MN: Slečna Markéta Černá a pan Karel Hájek prý ale dnes v Praze půjčují jakési texty o sexuálním zneužívání mnišek při tréninku Áyukusala.

AT: Ano, o tom jsem taky slyšel. Půjčují to ale jen k přečtení na místě a jen těm osobám, které předem slíbí, že budou věřit všemu, co je tam napsáno. Prý jsou tam strašné věci. Jaké věci to však jsou, to jsem se nikdy nedozvěděl. Strašné věci o mnichu Kusalánandovi prý slyšel od Jitky Haškové a Jitky Vodňanské už v roce 2001 onen pan Vojtěch, který financuje pražské buddhistické centrum Lotus. Trvalo mu to ale do léta 2005, než s těmi strašnými věcmi ve formě zneužívání mnišek mohl vyjít na veřejnost.

MN: Kdy byly ordinovány první mnišky tradice Áyukusala?

AT: V roce 2002.

MN: Můžeme nějak shrnout to, co je dnes všeobecně známo: Kdo všechno se tedy na vzniku krize podílel? A jakým způsobem? Hlavně ale, kdo pomáhal krizi překonat? Tak tedy, bhante, jak to začalo?

AT: Karel Hájek mi v létě 2002 po telefonu sdělil, že pro Helenu je nepřijatelné, aby mnich Kusalánanda byl přítomen u zkoušek satiterapeutů, které ona má provádět. Na dotaz po důvodech odpověděl, že je to její vnitřní záležitost. On jí dává svou podporu, ale nechce se o věci bavit. V tu dobu šířila Jitka Vodňanská kritiku tradice Áyukusaly, že je protizenská a označuje vše, co nepatří do meditace jako poruchu, zatímco její učitel Ottama jí dává instrukce jak pracovat se sexuálními energiemi metodou „kundalíni-vipassaná“. Hana Muchová se v tu dobu od Ottamy dozvěděla strašné věci, jak se Kusalánanda stal mnichem potom, co opustil ženu...

MN: To ale, bhante, přeci nebyla ještě ta krize, o které se bavíme. Jak to začalo vloni?

AT: Karel Hájek mi v létě 2005 po telefonu sdělil, že pro Veroniku a Daniela je nepřijatelné, aby mnich Kusalánanda byl přítomen na místě, kde budou učit meditaci. Na dotaz po důvodech odpověděl, že je to jejich vnitřní záležitost. On jim dává svou podporu, ale nechce se o věci bavit.

MN: Aha, takže tady vidíš souvislost v tom opakování.

AT: Ano, ta podobnost mne okamžitě udeřila do očí. Rozdíl jsem ale udělal v mém následném jednání. V roce 2002 jsem, pln soucitu se zřejmou pubertáčkou Helenkou a jejím neschopným satiterapeutickým nadřízeným, řekl, že tam teda nepojedu, aby proběhl závěr satiterapeutického výcviku pokud možno harmonicky. V roce 2005 jsem ale, pln soucitu s meditujícími, řekl, ať Verunka a Danielek tedy nejezdí na meditační kurz do chaty Pod Hrbom, na který se přihlásily většinou osoby, které chtějí medítovat 4 nebo 6 týdnů pod mým vedením. Zároveň jsem slíbil, že se postarám i o těch 8 osob, které se přihlásily na 2 týdny meditace pod vedením Kauckého a Nevolové. První dva týdny onoho šestitýdenního zasedu Pod Hrbem probíhaly bez závady skvěle...

MN: Pak ale došlo Pod Hrbom k oné ostudné akci útoku na mnicha, pro kterou byl jeden z útočníků vyloučen ze skupiny Bodhi Olomouc a druhý z útočníků odvolán skupinou Bodhi Brno coby její zástupce v MBNF...

AT: Ano, pod vedením Karla Hájka přijela na chatu Pod Hrbom tři auta plná statečných mužů, kteří byli připraveni – jak nám bylo výslovně sděleno – použít proti mnichovi fyzické násilí. Útočníci se úsměvy rozdávajíc usadili v zahradní restauraci před chatou a poslali mrzáčka Formánka, aby vyprovokoval konflikt. Formánek vtrhnul do jednoho z pokojů a strkal svou jedinou rukou do člověka, který překvapen v pokoji postával. Nebyl to ale ten správný pokoj mnicha; do toho se mu podařilo vtrhnout až při jednom dalším rozběhu. S mnichem bylo v pokoji několik osob, kterým se podařilo útočníky zklidnit a zavolat policii. Všichni medituující se shromáždili, aby se rozloučili s mnichem, který jim situaci krátce vysvětlil, přijal od nich obdarování a pod ochranou policie v klidu odejel.

MN: Takže to byla jakási vrcholná událost, nebo alespoň vrcholně spektakulární scéna. Když bychom ale abstrahovali od jednotlivých událostí, komu potom můžeme přisoudit hlavní úlohu při vyvolání krize?

AT: Vypadá to tak, že hlavní úlohu měly ony tři ženy, které jsem urazil svým odmítnutím. Haně Muchové jsem léta odmítal potvrdit, že dosáhla osvícení. Nabádal jsem ji k tomu, aby se pustila do delší intenzivní meditace a získala jistotu o svém pokroku sama. Ve všem ostatním jsem jí dával vždy plnou podporu, promíjel jsem jí veškerá svinstva, která dělala, pomáhal jsem jí finančně i sociálně. Je pro mne nepochopitelné, že může nyní na veřejnosti šířit vyprávění o tom, jak za mnou děle než půl roku dojížděla, abych já jí vkládal prsty do jejich tělesných otvorů a tak dále. O těch vyprávěních vím sice jen z druhé ruky, jsou to ale prý pěkné oplzlosti. Nevím, jaká je její motivace, co chce dosáhnout.

MN: Byly to opravdu jen ženy?

AT: Myslím, že ve vůdčích úlohách ano. Muži jim snad jen splňovali jejich přání a vystupovali přitom jako ochránci slabých žen a mstitelé příkoří na nich spáchaného. Nejlépe je to vidět v případě těch tří mnichů Honzika, Kovaříka a Skály, kteří odmítli jednat dle mnišského řádu *vinaya*, nebavili se se svými srilanskými mnišskými učiteli a podle příkazů Hany Muchové rozpoutali i na Srí Lance akce pomlouvání, kterými se jim podařilo zničit velkou část systému podpory, kterou jsme v tradici Áyukusala rozvíjeli od roku 1968. Tu tragédii těch tří zneužitých mnichů bych teď ale nechal stranou jako téma pro jiný interview.

MN: Takže, ctihodný pane, které jsou ty další odmítnuté ženy?

AT: Už jsem je předtím zmínil. Jitka Vodňanská, s jejíž kundalíní jsem nechtěl nic mít, je tou osobou, která nastartovala to běsnění v den mého přistání v Praze, Helena Hájková pak to běsnění dál živila. Muchová měla jistě hlavní podíl na tom, jak udělat lhářku z Markéty Černé, která nejprve oplývala vděčností za to, co prožila ve výcviku. Pak v jakési „terapii“ udělaly Vodňanská a Hájková z erotických představ Markéty tragédii zneužitě dívenky a zveřejnily detaily jejího intimního prožívání tak, jakoby to byly skutečné události. No a ty muže, kteří těmto slabým ženám pomáhají, jsem už taky zmínil. Víš, milá Nangí, sice stále ještě získávám při každém přežvýkání nové vhledy do souvislostí té krize, celkově mám ale z toho všeho spíš pocit na zvracení. Nechce se mi k tomu vracet.

MN: Tak dobře. Dej mi ale, bhante, ještě aspoň krátce konkrétní příklady toho, kdo jednal dobře a přínosně pro řešení té loňské krize.

AT: Byli to všichni ti, kdo dodrželi zásady slušnosti a nedali se oblafnout senzačními příběhy. Nejvíce si vážím toho, jak zdrženlivě avšak pevně postupovali ti nejlepší čeští učitelé Dhammy Ivana Loučková, Roman Hytych a Lukáš Mezuliánek. Velmi smířliví a přesto zakotvení v pravdě zůstali i všichni ti, kdo úspěšně prošli mnišským tréninkem. Příkladem

toho nejlepšího přínosu k řešení krize je dopis, který napsal Lukáš Mezuliánek české laické sanghe. Tento dopis je zde přiložen.

MN: To by byl, bhante, přínos pro řešení té loňské krize v pohledu společenském. Na začátku našeho interview jsi zmínil tři principy moudrého zvážení *yoniso-manasikára*, které může každý osobně použít při meditačním zpracování a znovuprožívání konkrétních událostí, a tak získat něco pro své vlastní zvládnání života a pro pokrok v praxi meditace. Tyto principy jsou za prvé: Zlé nelze překonat zlem! Tedy *mettá*. A za druhé: Kdo pochybil, zaslouží si soucit a – pokud je schopen příjmu – pomoc k nápravě. Tedy *karuná*. A za třetí: Zachovat si nestranný pohled a dodržet základní pravidla slušnosti. Tedy *upekkhá*. Předpokládám, ctihodný pane, že tyto principy používáš též ve vztahu k těm, kteří na tebe útočili, snažili se tě zničit a dodnes ničí výsledky tvé mnohaleté práce nabízení metod *áyu-kusala*, tedy dovedného zvládnání života. Jak proti nim postupuješ se soucitem a přáním dobra?

AT: V meditačním znovuprožívání, tedy kdykoliv se mi po pravidelném sezení meditace vynoří vědomí některé z těch nenávislných osob, tak tyto principy používám při znovuprožívání. Dokonce jsem měl jedno hezké sezení spoluradosti *muditá*, když jsem se dozvěděl, že jedna z těch tří bývalých mnišek, Jana Indrová oficiálně odvolala nařčení se sexuálního obtěžování a týrání. To vše zůstává ovšem v meditačním prostoru mé mysli *čittákása*. Navenek ale ve společenském prostoru nemohu nijak nabízet pomoc k nápravě zločincům, zlodějům, či nactiutrhačům, jejichž obětí jsem se stal. Jednak by mou pomoc nepřijali a navíc by se to přičilo normálnímu chápání kohokoliv. Když ale bývalí mniši Áyukusala přišli s tím, že pošlou panu Jayasinghe šek na těch deset tisíc rupií, které mu ukradli za mnichy převlečení Honzík, Kovařík a Skála, tak jsem to podpořil jako krok k tomu, aby bylo zastaveno trestní oznámení a předešlo se dalšímu šíření ostudy evropských mnichů. Podobně jsem se snažil smířlivě působit na školní děti, které se mne ptaly zda Hájek a Kaucký nejsou nebezpeční úchyláci, když jim poslali takový divný dopis. O Hájkovi jsem mlčel, ale o Kauckém jsem jim napsal, že je otcem malého dítěte. Reagovaly na to tím, že se přimlouvaly o pomoc Kauckému. Tolik tedy navenek. Hlavní je ale udržovat svou vlastní mysl v pořádku tak, jak to učí třetí a čtvrtý verš *Dhammapady*, tedy promíjet. A hlavní princip je v tom pátém verši *Dhammapady*: Nenávist není možné zklidnit nenávistí, smířit ji však dokážeme dobrotivostí – a tato Dhamma věčně platí.

MN: A úplně na závěr se chci zeptat: Jaký vidíš, ctihodný pane, dopad loňské krize na vývoj tréninku a výuky Áyukusala v příštích letech?

AT: Budeme daleko opatrnější, než někoho přijmeme do výcviku. Ještě než ustalo běsnění těch, kdo krizi dále prohlubují, byl koncem roku 2005 zdařile dokončen výcvik dvou nových mnišek Áyukusala, ctihodné Tissy a ctihodné Bhadry. Začátkem roku 2006 byl ordinován nový mnich ctihodný Revata. Úspěchy tréninku těchto nových členů mnišské sanghy Áyukusala nemohou být nedotknuty tím vším, co se dosud událo. A o to větší mám z nich radost.

e-mail:
nangi@volny.cz
ayukusala@gmx.ch

web:
www.volny.cz/nangi
www.ayukusala.org

V Olomouci 23. 8. 2005

Vážená laická Sangho,

V posledních týdnech jsme byli svědky skandálních okamžiků uvnitř našeho společenství. Jednostrannost útoků proti ctihodnému Kusalánandovi mne vede k reflexi prošlého bolestného údobí. Informace, které se k nám dostávaly, mají za úkol zdiskreditovat mnicha Kusalánandu z různých pohnutek. Jsem si vědom jak ovlivňují širokou veřejnost media, jak jsou nezodpovědní pisatelé článků schopni ublížit šířením lží a zmanipulovaných polopravd. Proto se chci podívat na nafouknutou aféru z jiného úhlu pohledu a zmínit fakta, která v proběhlé kampani nebyla laické veřejnosti odhalena.

Diskreditování Áyukusala Thery staví na obvinění z údajného sexuálního obtěžování ctihodné Číry (Markéty Černé). Toto obvinění bylo potvrzeno bývalými žáky ctihodného Kusalánandy: Sobhanakusalou, Kálakusalou a Pavesakusalou, kteří stavěli na výpovědích bývalých Áyukusala mnišek Vimokkhy a Indriyi. Do aféry se zapojili laičtí učitelé Hájek, Keprt, Kaucký a Nevolová. Tito lidé úspěšně usilují o diskreditaci ctihodného Kusalánandy. Účelem kampaně není pouhé odložení „obtížného břemene“, ale úplná destrukce člověka, kterému vděčí za mnohé. Praktiky, které jsou v této kauze užívány, se nejen neslučují s dovedností učitelů Dhammy, ale ani se schémata jednání jakýchkoliv slušných lidí. Nedovedné a agresivní činy těchto učitelů prakticky vedly k rozkolu v laické, ale i v mnišské sangze. Se soucitem přihlížím tomuto jednání, neboť vede ke zpochybnění jejich kompetencí učitelů Dhammy. Postupem času se jim podařilo zmanipulovat současné představitele MBNF.

Všichni výše zmínění lidé se více či méně zapletli do sítě pomluv aniž by jakkoliv hovořili se svým starým učitelem.

Údajné sexuální obtěžování mnišky Číry mělo proběhnout na základně Áyukusala mnišek v Hokandara na Srí Lance v období po tsunami mezi 4.1.2005 až 21.1.2005. Na základě výpovědi svědků, kteří v té době pravidelně docházeli do Áyukusala Assamy pravidelně obden konzultovat svůj meditační pokrok, se události líčené Markétou Černou jeví zcela jinak. Svědci atmosféry v klášteře byli ctihodní Tiranakusala a Averakusala. Oba tito mniši, o jejichž exemplárním životě nelze pochybovat, rozhodně nevidí bývalou mnišku Číru jako ženu, která by byla vystavena sexuálnímu harašení, nebo dokonce znásilnění. Martin Trnečka a Josef Vörös (Tiranakusala a Averakusala) popisují Číru jako vyrovnanou a spokojenou. Lživý, diskreditační dopis o znásilnění mnišky mnichem Kusalánandou šíří po Srí Lance Sobhanakusala, Kálakusala a Pavesakusala. Tito jedinci rozšiřují mezi laickou veřejností informace, které se doslechli od jiných osob (údajně mniška Vimokkha a Indriya). Šířením nepodložených pomluv o činech, kterých nebyli svědkem, se hrubě prohřešují proti mnišské etice. Tito čerstvě ordinovaní mniši se pohybují po Srí Lance bez řádného vztahu k učiteli (nissaya). Svým jednáním, které je v rozporu se sinhálskou tradicí a tradicí Dhammy působí velké škody. Dopis je roznášen po sinhálských kláštěrech a laických dárcích Áyukusala mnišské sanghy. Autorem dopisu je Karel Hájek. Velmi pozoruhodný je i dopis ctihodné Číry svému učiteli, ve kterém reflektuje svůj dvou-týdenní pobyt v Hokandara. V tomto dopise oplývá úctou ke svému učiteli a vyjadřuje mu vděk za jeho trpělivost a vše co pro ni dělá. Za povšimnutí také stojí zmínka z deníku Averakusaly, ve kterém se píše o nemoci mnicha Kusalánandy, která se datuje do období údajného zneužívání.

Ctihodný Kusalánanda byl týden upoután na lůžko se zápallem plic. Mniška Číra nebyla nikterak údajným sexuálním obtěžováním traumatizovaná. Kde její trauma vzniklo je otázkou. Proč se laická sangha o obtěžování dozvěděla až při příjezdu mnicha Kusalánandy do Evropy?

V aféře zneužívání mnišek Áyukusala vyvstávají i jiné otázky. Proč se bývalí žáci ctihodného Kusalánandy chovali a chovají tak nedovedně? Nikdo ze čtveřice Hájek, Keprt, Kaucký a Nevolová nedokázali svého starého učitele navštívit a o vzniklé situaci si s ním promluvit. Raději volili hulvátskou a urážlivou rétoriku. Místo smířlivého hledání pravdy zneužívali svůj vliv na laickou veřejnost rozdmýcháváním rozbrojů v sangze a k manipulování činovníků MBNF a Bodhi skupin. Pro svoje nedovedné postoje zneužívali jméno učitelky Dhammy Ivany Loučkové, která se od jejich jednání distancovala. Iniciovali násilné narušení kurzu Pod Hrbom, a tak se podíleli na poškozování dlouhodobě meditujících. Sedm z dvanácti dlouhodobě meditujících se rozhodlo přerušit svoji meditaci a žádají MBNF o navrácení peněz. Manipulativní zastrašování laické veřejnosti Karlem Hájkem z údajného Kusalánandova narušování demokratických principů v Áyukusala sangze je ošklivým plivnutím do tváře příznivcům Budhovy Dhammy zejména poté, co spolu s činovníky MBNF svévolně přerušili meditační kurz Pod Hrbom. Představitelé MBNF za podpory výše zmíněných „učitelů“ a dalších jedinců, agresivně obsadili meditační centrum a vyhrožovali mnichovi násilím. Přihlízející účastníci kurzu byli nuceni volat policii. Ještě dnes vidím ty nenávistné výrazy v očích odstupujícího prezidenta MBNF Rudolfa Formánka, činovníka MBNF Petra Bielčíka a ostatních „ochránců čistoty nauky“. S plamenným mečem v rukou učinili víc škody než užitku. S kým z vás, demokraticky toto své nehorázné jednání diskutovali? Kdo z vás, jim k tomu dal souhlas?

Nyní, jakoby se zdálo, je vše ve starých kolejích.

Co může ospravedlnit jednání výše zmíněných jedinců? Od počátku devadesátých let se budovalo zdánlivě dobře fungující společenství Áyukusala sanghy. Jak pomíjivé je vše kolem nás. Dhamma není o prázdných slovech, ale o skutečnosti, která je reprezentována činy jednotlivců. Každý z nás jest dědicem svých činů.

Z sms ctihodné Vajiry: Co všechno jsou někteří jedinci schopni kvůli vlastní hlouposti pošlapat ve svém srdci!!!

Úspěšné zvládnání života, přeje

Lukáš Mezuliánek

e-mail:
mezulianek@quick.cz